

**การศึกษาผลการรักษาและภาวะแทรกซ้อนจากการรักษา
โรคผนังหัวใจห้องล่างรั่วโดยใช้อุปกรณ์ปิดผ่านทางสายสวนในโรงพยาบาลศิริราช**

นายธราพงษ์ ประจงกิจ

บทคัดย่อ

บทนำ: ปัจจุบันวิวัฒนาการทางการใช้อุปกรณ์การสวนหัวใจมีมากขึ้นและสามารถนำเทคโนโลยีนี้มาใช้ในการรักษาผู้ป่วยที่มีรูรั่วหัวใจที่ผนังหัวใจห้องล่างบางชนิดได้ อย่างไรก็ตามผลการรักษาและความปลอดภัยในการรักษาในระยะยาวด้วยวิธีนี้ยังต้องการการติดตามต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์: เพื่อทราบอัตราสำเร็จความปลอดภัยและภาวะแทรกซ้อนในผู้ป่วยหัวใจห้องล่างรั่วที่เข้ารับการรักษาผ่านทางสายสวนในโรงพยาบาลศิริราช

วิธีการศึกษา: หลังจากผ่านการอนุมัติโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย โรงพยาบาลศิริราช จึงศึกษาย้อนหลัง (restrospective study) ในผู้ป่วยหัวใจห้องล่างรั่วที่ได้รับการรักษาผ่านทางสายสวนในโรงพยาบาลศิริราชจำนวน 178 ราย ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2555 โดยทำการเก็บข้อมูลพื้นฐาน (demographic data), ข้อมูลระบบไหลเวียนโลหิต (hemodynamic data), ผลการรักษาและภาวะแทรกซ้อนจนถึง 1 ปีหลังการรักษา

ผลการศึกษา : ผู้ป่วยหัวใจห้องล่างรั่วที่ได้รับการรักษาผ่านทางสายสวน 178 คน เป็นเพศชายจำนวน 96 ราย และ หญิงจำนวน 86 ราย มีมีพื้นฐานอายุ 13 ปี (1 – 59 ปี) ผู้ป่วยส่วนใหญ่ในการศึกษามีรูรั่วชนิด perimembranous และ outlet มีค่ามีพื้นฐานขนาดรูรั่ว 6 มม. (2.5 – 17 มม.) พบอัตราสำเร็จ จากการรักษา คิดเป็นร้อยละ 96 (166 ราย) มีรายงานการเกิด acute femoral artery occlusion ซึ่งหายได้จากการให้ heparin ทางหลอดเลือดจำนวน 1 ราย มีรายงานการเกิด complete atrioventricular block ในผู้ป่วย 7 ราย (คิดเป็นร้อยละ 4.2) และใน 7 นี้มีผู้ป่วย 4 รายต้องได้รับการรักษาโดยการใส่เครื่องกระตุ้นหัวใจแบบถาวร (คิดเป็นร้อยละ 2.4) ที่เวลา 1 ปีหลังรักษามีผู้ป่วย 5 รายใน 166 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3) พบว่ายังมีรูรั่วขนาดเล็กหลงเหลืออยู่ ไม่พบผู้ป่วยเสียชีวิตหลังการรักษา

สรุป : การรักษาผ่านทางสายสวนในผู้ป่วยหัวใจห้องล่างรั่วมีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ภาวะแทรกซ้อนจากการรักษาต่ำจากการติดตามผู้ป่วยเป็นระยะเวลา 1 ปี อัตราการเกิด complete atrioventricular block พบน้อยมากซึ่งอัตรานี้ไม่แตกต่างจากการผ่าตัด

OUTCOMES AND COMPLICATIONS OF TRANSCATHETER CLOSURE OF VENTRICULAR SEPTAL DEFECT IN SIRIRAJ HOSPITAL

MR. THARAPONG PRAJONGKIT

Abstract

Background: Progress in catheter intervention currently allow for a transcatheter therapy of some ventricular septal defects. However, long term effectiveness and safety remain concerned.

Objective : To identify the safety and outcomes of transcatheter closure of ventricular septal defect (VSD) at a year follow up in Siriraj hospital.

Method : Following the approval from Siriraj Institutional Review Board and Ethic Committee, a retrospective review of 178 patients who listed for transcatheter closure of VSD between January 1st, 1999 and December 31st, 2012 was performed. The outcomes and complications at 1- year follow-up were reported.

Result : Of 178, there were 92 males and 86 females with median age of 13 years old (1 – 59 y-o). Majority of defects were perimembranous and outlet VSDs. Diameter of the defect measured of 6 mm (2.5 – 17 mm). Overall, success of closure was 96% (n=166). Acute femoral artery occlusion which improved after heparin administration was reported in 1 patient. There were 7 patients had complete atrioventricular block (4.2%) where 4 of 7 required permanent pacemaker implantation (2.4%). At a year follow-up, residual small shunting was found in 5 patients (3.0%). No progression to significant aortic regurgitation presented post-procedurally. No mortalities were noted.

Conclusion : Transcatheter closure in VSD is safe and effective treatment of selected VSD regardless of patient age. A low rate of complication is noted. Post-procedural atrioventricular conduction block rarely complicates being comparable to surgical intervention.

Keyword : ventricular septal defect, transcatheter closure, complications, outcomes